

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžo/207/2015
Identifikačné číslo spisu: 7014201076
Dátum vydania rozhodnutia: 23.02.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Jaroslava Fúrová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:7014201076.2

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a členov senátu Mgr. Petra Melichera a JUDr. Kataríny Benczovej v právnej veci žalobkyne Ing. P. H., bytom v N., R. XX, zastúpenej JUDr. Zuzanou Komorovskou, advokátkou, so sídlom v Košiciach, Kuzmányho 57, proti žalovanému Ministerstvu vnútra SR, Krajskému riaditeľstvu Policajného zboru v Košiciach, so sídlom v Košiciach, Kuzmányho 8, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRPZ-KE-VO-282-007/2014 zo dňa 01.07.2014, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/97/2014-39 zo dňa 01.07.2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/97/2014-39 zo dňa 01. júla 2015 p o t v r d z u j e .

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania v sume 148,22 €, na účet jej právnej zástupkyne, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Košiciach zrušil preskúmané rozhodnutie žalovaného označené v záhlaví tohto rozsudku ako aj rozhodnutie Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach č. ORPZ-KE-VO-162/2014 zo dňa 19.03.2014 (ďalej aj „prvostupňové rozhodnutie“) podľa ust. § 250j ods. 2 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie, nakoľko dospel k záveru, že rozhodnutie žalovaného trpí vadou po hmotnoprávnej stránke v absencii ust. § 48 ods. 3 písm. t/ zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície (ďalej len „zákon č. 73/1998 Z. z.“) vo výroku napadnutého rozhodnutia ako aj nesprávnym výkladom uvedeného ustanovenia zákona č. 73/1998 Z. z. Žalovaný označeným rozhodnutím potvrdil prvostupňové rozhodnutie, ktorým bolo rozhodnuté, že žalobkyni za čas neplatného skončenia služobného pomeru od 27.01.2009 do 22.10.2013 patrí služobný príjem podľa §

84 ods. 2 písm. a/ až m/ zákona č. 73/1998 Z. z. a za obdobie od 23.10.2013 do 27.02.2014 jej služobný príjem nepatrí. V odôvodnení rozsudku krajský súd konštatoval, že žalobkyni bolo dňa 23.01.2009 na základe Personálneho rozkazu Riaditeľa Okresného riaditeľstva PZ v Košiciach č. 22 zo dňa 23.01.2009 oznámené skončenie služobného pomeru príslušníka policajného zboru z dôvodu uloženia trestu straty hodnosti rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. p. 6To 34/08-456 zo dňa 09.12.2008, ktorý bol na základe dovolania žalobkyne rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Tdo 49/2013 zo dňa 22.10.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom 22.10.2013, zrušený a súčasne boli zrušené aj ďalšie rozhodnutia naň obsahovo nadväzujúce, na základe čoho žalobkyňa dňa 27.02.2014 o 15.00 hod. požiadala o zaradenie do výkonu štátnej služby. Krajský súd uviedol, že operatívnym šetrením na Špeciálnom súde v Pezinku, kde sa v tom čase nachádzal predmetný trestný spis žalobkyne, zistil, že žalobkyňa prevzala rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky dňa 4.3.2014. Nepovažoval za sporné, že žalobkyňa bola na základe prvostupňového rozhodnutia ustanovená do funkcie referent Obvodného oddelenia PZ Košice - Staré mesto dňom 28.02.2014 podľa ust. § 33 ods. 1 a § 196 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z., pričom za obdobie neplatného skončenia služobného pomeru od 27.01.2009 do 22.10.2013 jej bol priznaný služobný príjem, no za obdobie od 23.10.2013 do 27.02.2014 jej priznaný nebol, pričom dôvody nepriznania spočívali v ust. § 48 ods. 3 písm. t/ zákona č. 73/1998 Z. z.. Krajský súd mal za to, že z ust. § 196 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. vyplýva, že služobný príjem nemôže byť priznávaný alikvotnou čiastkou, ako to uviedli správne orgány v napadnutých rozhodnutiach, za celý čas neplatného skončenia služobného pomeru, odvolávajúc sa na ust. § 48 ods. 3 písm. t/ zákona č. 73/1998 Z. z. Vyjadril názor, že tým, že sa zrušilo rozhodnutie o skončení služobného pomeru žalobkyne, nastal právny stav, podľa ktorého patrí policajtovi od skončenia služobného pomeru až do jeho nástupu služobný príjem ako keby služobný pomer trval, čo odôvodňuje ust. § 196 ods. 1 prvá veta zákona č. 73/1998 Z. z.. Podľa názoru krajského súdu ust. § 48 ods. 3 písm. t/ zákona č. 73/1998 Z. z., podľa ktorého policajt je povinný nastúpiť do výkonu štátnej služby bezodkladne po zrušení rozhodnutia o skončení služobného pomeru a oboznámiť s týmto rozhodnutím bezprostredne nadriadeného, by malo význam iba vtedy, ak by súdy konali o neplatnosti takéhoto právneho aktu, kde sa rozhoduje na verejnom zasadnutí, avšak v danom prípade sa v trestnej veci konalo tak, že predmetný rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Tdo 49/2013 bol vynesený na neverejnom zasadnutí, preto notifikačná povinnosť policajta v uvedenom prípade prichádzala do úvahy až po doručení rozsudku, čo sa preukázateľne stalo až dňa 03.02.2014, čo je aj obsahom administratívneho spisu preukázané. Bezodkladnosť oznámenia takejto právnej skutočnosti, bez ohľadu na absenciu primeranej lehoty v zákone č. 73/1998 Z. z., má za následok, že ak účastník takýto právny úkon učiní, je povinnosťou zamestnávateľa príslušného policajta zaradiť do štátnej služby, čo sa v danom prípade stalo dňom 28.02.2014. Krajský súd uviedol, že bezodkladné oznámenie je podľa jeho názoru na úvahe správneho orgánu, pričom táto lehota sa obvykle považuje od 8 do 15 dní podľa situácie, ktorá sa po obdržaní rozsudku vyskytla na strane prijímateľa rozsudku, v danom prípade bol žalobkyni rozsudok doručený dňa 05.03.2014, teda už v čase, keď bola prijatá do služobného pomeru. Vychádzajúc z uvedeného krajský súd považoval právny záver žalovaného v otázke notifikačnej povinnosti žalobkyne za nesprávny, preto s odkazom na ust. § 196 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. považuje obdobie od 23.10.2013 do času, keď mohla žalobkyňa po prvý krát oznámiť bezodkladne právnu skutočnosť o zrušení rozhodnutia o skončení služobného pomeru za obdobie, za ktoré patrí žalobkyni služobný príjem ako pred neplatným skončením služobného pomeru. O trovách konania rozhodol krajský súd tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť ich náhradu žalobkyni v sume 438,48 € na účet jej právnej zástupkyne do troch dní od právoplatnosti rozsudku, a to zohľadniac zásadu úspechu žalobkyne v konaní v zmysle § 250k ods. 1 OSP. Trovy pozostávajú z trov právneho zastúpenia právnej zástupkyne žalobkyne, ktoré tvorí odmena za zastupovanie advokátkou za 3 úkony právnej služby: prevzatie zastúpenia, podanie žaloby a účasť na pojednávaní spolu s paušálnou náhradou.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný považujúc ho za nesprávny z dôvodu, že vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ OSP) navrhujúc, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil, žalobu v celom rozsahu zamietol a žalobkyni nepriznal náhradu trov konania. Žalovaný zdôraznil, že obdobie neplatného skončenia služobného pomeru žalobkyne bolo ukončené dňom 22.10.2013, kedy nadobudol právoplatnosť rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej

republiky sp. zn. 4Tdo 49/2013 zo dňa 22.10.2013, ktorým bol zrušený rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6To 34/2008 a ktorým zároveň boli zrušené aj ďalšie rozhodnutia na zrušený rozsudok obsahovo nadväzujúce. Uviedol, že z formulácie ust. § 196 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. vyvodzuje, že zákon neohraničuje dobu neplatného skončenia služobného pomeru dňom oboznámenia sa policajta s rozsudkom resp. dňom jeho doručenia, ale dňom, kedy nadobudol takýto rozsudok právoplatnosť, a preto žalovaný má jednoznačne za to, že posledným dňom, za ktorý žalobkyni patril služobný príjem, je deň 22.10.2013, kedy sa stal rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky právoplatný. Podľa názoru žalovaného je preto uplatňovaný nárok na služobný príjem za obdobie po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky neopodstatnený a nemá oporu v zákone. Žalovaný ďalej poukázal na to, že nevyhnutnou podmienkou pre ustanovenie policajta do funkcie a priznanie služobného príjmu po zrušení rozhodnutia o skončení služobného pomeru je splnenie povinnosti policajta podľa § 48 ods. 3 písm. t/ zákona č. 7/1998 Z. z., t. j. povinnosti nastúpiť do výkonu štátnej služby bezodkladne po zrušení rozhodnutia o skončení služobného pomeru a oboznámiť s týmto rozhodnutím bezprostredne nadriadeného. Žalobkyňa však preukázateľne po zrušení rozhodnutia o skončení služobného pomeru v období od 23.10.2013 do 27.02.2014 úlohy policajného zboru neplnila, preto jej za toto obdobie služobný príjem nepatrí. Žalovaný mal za to, že prvostupňový súd nesprávne právne posúdil vec, keďže podľa názoru žalovaného ust. § 196 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. neohraničuje dobu neplatného skončenia služobného pomeru dňom oboznámenia sa policajta s rozsudkom, resp. dňom jeho doručenia, ale žalovaný je presvedčený, že právne významnou skutočnosťou ohraničujúcou dané obdobie je nadobudnutie právoplatnosti tohto rozsudku. Mohlo by totiž dôjsť k tomu, že doručovanie rozsudku bude, a to už z akéhokoľvek dôvodu, trvať dlhšie časové obdobie, a od žalovaného nemožno spravodlivo požadovať, aby znášal náklady spojené s postupom pri doručovaní rozsudku, ktorý ani sám nemôže ovplyvniť. Preto je žalovaný presvedčený, že vyplatenie služobného príjmu za sporné obdobie nemá oporu v zákone č. 73/1998 Z. z..

Žalobkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhla rozhodnutie prvostupňového súdu ako vecne správne potvrdiť a zároveň uplatnila náhradu trov odvolacieho konania vo výške 148,22 €, ktoré tvorí odmena za jeden úkon - vyjadrenie k odvolaniu - 139,83 € a paušálna náhrada v sume 8,39 €. Uviedla, že výklad ust. § 48 ods. 3 písm. t/ zákona č. 73/1998 Z. z. žalovaným, podľa ktorého mala žalobkyňa povinnosť nastúpiť do výkonu štátnej služby bezodkladne po zrušení rozhodnutia o skončení služobného pomeru a oboznámiť s týmto rozhodnutím bezprostredne nadriadeného, bez ohľadu na jej vedomosť o takomto rozhodnutí, je neprijateľný. Žalobkyňa mala za to, že do doby, kým sa takáto informácia nedostala do jej dispozície, nemohla ju ani postúpiť svojmu nadriadenému. Poukázala na to, že po oboznámení sa s existenciou zrušujúceho rozhodnutia splnila svoju zákonnú povinnosť a neodkladne oboznámila svojho nadriadeného s týmto rozhodnutím, pričom zároveň žiadala o pokyny na nastúpenie výkonu služby, preto má žalobkyňa za to, že si riadne splnila všetky od nej vyžadované zákonné povinnosti v súvislosti s trvaním jej služobného pomeru. Žalovaný ani v prvostupňovom konaní ani v odvolacom konaní neuviedol žiadne ustanovenie zákona, ktoré žalobkyňa porušila, a teda pre ktoré by jej nemal byť priznaný služobný príjem. Žalobkyňa považovala za plne legitímny a dostatočne odôvodnený rozsudok aj v časti, že nie je možné priznať náhradu služobného príjmu alikvotnou čiastkou, pričom žalovaný ani sám necituje ani iným spôsobom neodkazuje na ustanovenie zákona, podľa ktorého by sa mal priznať služobný príjem za dobu, po ktorú bol neplatne skončený služobný pomer nejakým podielom, či špecifikáciou determinujúcich skutočností.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP s použitím § 246c ods. 1 vety prvej OSP), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 OSP s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania v danej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým boli podľa § 250j ods. 2 písm. a/ OSP zrušené preskúmané rozhodnutie žalovaného ako aj prvostupňové rozhodnutie a vec vrátená žalovanému na ďalšie konanie, a preto odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého

stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného a súčasne rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a konania, ktoré týmto rozhodnutiam prechádzali.

Preskúmaným rozhodnutím žalovaný zamietol odvolanie žalobkyne proti prvostupňovému rozhodnutiu podľa § 243 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z. z. a potvrdil prvostupňové rozhodnutie, ktorým Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Košiciach rozhodlo, že žalobkyňa ustanovenej dňa 28.02.2014 do funkcie referent Obvodného oddelenia PZ Košice Staré Mesto odboru poriadkovej polície Okresného riaditeľstva PZ v Košiciach za čas neplatného skončenia služobného pomeru od 27.01.2009 do 22.10.2013 patrí služobný príjem podľa § 84 ods. 2 písm. a/ až m/ zákona č. 73/1998 Z. z. a za obdobie od 23.10.2013 do 27.02.2014 jej služobný príjem nepatrí z dôvodu, že žalobkyňa začala vykonávať štátnu službu až dňa 28.02.2014 a v období od 23.10.2013 do 27.02.2014 nenastúpila do výkonu štátnej služby a podľa § 48 ods. 3 písm. b/ zákona č. 73/1998 Z. z. nevykonávala štátnu službu osobne, nepatrí jej za uvedené obdobie služobný príjem. Žalovaný považoval za posledný deň, za ktorý žalobkyňa patrí služobný príjem podľa § 196 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. deň právoplatnosti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorým bolo okrem iných zrušené aj rozhodnutie o skončení služobného pomeru žalobkyne, t. j. deň 22.10.2013.

Podľa § 241 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z. výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovení právneho predpisu, podľa ktorého bolo rozhodnuté. Ak sa v rozhodnutí ukladá povinnosť na plnenie, ustanoví sa pre ňu rozsah plnenia a lehota.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu výrok prvostupňového rozhodnutia „za obdobie od 23.10.2013 do 27.02.2014 jej služobný príjem nepatrí“ trpí formálnou vadou spôsobujúcou jeho neúplnosť a neurčitosť, keďže neobsahuje ustanovenie právneho predpisu, podľa ktorého bolo rozhodnuté v zmysle vyššie citovaného § 241 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z.. V prejednávanom prípade ani odôvodnenie rozhodnutia správneho orgánu v zmysle zákonného rámca nedáva zrozumiteľný a presvedčivý podklad pre preskúmanie správnosti rozhodnutia. Jeho nejednoznačnosť ako i absenciu právnych záverov vyplývajúcich z rozhodujúcich skutkových okolností je nutné považovať za dôvod, ktorý zakladá jeho nezrozumiteľnosť pre nedostatok dôvodov.

Podľa § 196 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. ak sa rozhodnutie o skončení služobného pomeru zruší, služobný pomer trvá. Za čas neplatného skončenia služobného pomeru patrí policajtovi služobný príjem podľa § 84 ods. 1 písm. a/ až m/ a písm. s/ a ak ide o príslušníka Policajného zboru podľa § 84 ods. 2 písm. a/ až m/, ktorý mu patril v čase pred neplatným skončením služobného pomeru.

Podľa názoru odvolacieho súdu správne orgány oboch stupňov v preskúmanej veci nepostupovali v intenciách citovaných právnych noriem a ich rozhodnutia možno nepovažovať za súladné so zákonom, z ktorých dôvodov súd prvého stupňa rozhodol v danej veci po právnej stránke správne, keď ich podľa § 250j ods. 2 písm. a/ OSP pre nesprávne právne posúdenie zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

Podľa § 219 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 OSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Po vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov žalovaného vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu najvyšší súd s prihliadnutím na ustanovenie § 219 ods. 2 OSP konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem, obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním stotožňuje

v celom rozsahu, považujúc za nadbytočné opakovať pre účastníkov známe fakty a skutkové okolnosti prejednávanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu.

Odvolací súd považuje za správny právny názor krajského súdu, že v zmysle ustanovenia § 196 ods. 1 prvá veta zákona č. 73/1998 Z. z. zrušením rozhodnutia o skončení služobného pomeru žalobkyne nastal právny stav, podľa ktorého patrí policajtovi od skončenia služobného pomeru až do jeho nástupu služobný príjem ako keby služobný pomer trval. Záver žalovaného, podľa ktorého posledným dňom, za ktorý žalobkyni patrí služobný príjem podľa § 196 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. je potrebné považovať deň právoplatnosti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorým bolo zrušené rozhodnutie o skončení služobného pomeru žalobkyne, preto neobstoí. Pokiaľ ide o bezodkladné splnenie povinností ustanovených v § 48 ods. 3 písm. t/ zákona č. 73/1998 Z. z., tieto žalobkyňa mohla splniť až po tom, ako sa objektívne dozvedela o predmetnom rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, čo v prejednávanej príhode bolo dňom jeho doručenia žalobkyni resp. jej obhajkyni s ohľadom na to, že rozsudok bol vyhlásený na verejnom zasadnutí a žalobkyňa nebola podľa jej tvrdenia na tomto vyhlásení prítomná (tieto skutočnosti však žalované správne orgány neoverovali v príslušnom súdnom spise).

S ohľadom na to, že odvolanie žalovaného neobsahuje žiadne nové tvrdenia a dôkazy, ktoré by mohli ovplyvniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu, Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods. 1, 2 OSP v spojení s § 250ja ods. 3 vety druhej OSP potvrdil, stotožniac sa s právnym posúdením a dôvodmi krajského súdu, viazaný tiež rozsahom a dôvodmi odvolania ako aj rozsahom a dôvodmi podanej žaloby.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP s použitím § 246c ods. 1 vety prvej OSP tak, že priznal ich náhradu v sume 148,22 €, žalobkyni, ktorá mala v odvolacom konaní úspech. Jej trovy pozostávali z trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby (vyjadrenie k odvolaniu žalovaného zo dňa 06.10.2017) vo výške 139,83 € s paušálnou náhradou 8,39 €.

Odvolací súd v odvolacom konaní postupoval podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, ktorý bol zrušený zákonom č. 160/2015 Z. z., Civilný sporový poriadok (§ 473), ktorý nadobudol účinnosť 01.07.2016.

Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z., Správny súdny poriadok, ktorý v § 491 ods. 1 ustanovil, že ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

V súlade s vyššie uvedenými prechodnými ustanoveniami odvolací súd v predmetnej veci postupoval podľa doterajšieho predpisu, Občianskeho súdneho poriadku.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.